

Rusko převzalo kontrolu nad největším objevem ropy v Iráku na 20 let

 oilprice.com/Energy/Crude-Oil/Russia-Takes-Control-of-Iraqs-Biggest-Oil-Discovery-for-20-Years.html

Simon Watkins

Simon Watkins

Simon Watkins je bývalý senior FX obchodník a obchodník, finanční novinář a autor bestsellerů. Byl vedoucím forexového institucionálního prodeje a obchodování pro...

[Více informací](#)

Rusko přebírá kontrolu nad největším objevem ropy v Iráku na 20 let

Autor: [Simon Watkins](#) – 28. listopadu 2023, 18:00 CST

- **Naleziště Eridu je největším nalezištěm ropy v Iráku za posledních 20 let.**
- **V březnu irácká státní společnost Dhi Qar Oil Company (DQOC) formálně schválila rozvoj zásob bloku 10, a to i pro celé pole Eridu.**
- **Rozhodnutí společnosti Inpex prodat svůj 40procentní podíl v oblasti Block 10, která obsahuje obrovský objev Eridu, ponechává Lukoilu volnou cestu k převzetí úplné kontroly nad celou oblastí bohatou na ropu.**

[Připojte se k naší komunitě](#)

Předběžné odhady naznačovaly, že irácké ropné pole Eridu má zásoby mezi 7-10 miliardami barelů. Hlavní zdroje ruského ropného průmyslu, se kterými minulý týden mluvil výhradně *OilPrice.com*, uvedly, že skutečné číslo může být o 50 procent vyšší než vyšší číslo v tomto pásmu. V obou případech je pole Eridu – součást iráckého průzkumného a rozvojového regionu Block 10 – největším nalezištěm ropy v Iráku za posledních 20 let a Rusko je chce mít pod kontrolou spolu se svým hlavním geopolitickým spojencem, Čínou. To je v souladu s cílem Moskvy a Pekingu zabránit Západu od energetických dohod v Iráku, aby se Bagdád přiblížil k nové iránsko-saúdské ose a „ukončil [] západní hegemonii na Blízkém východě [která] se stane rozhodující kapitola v konečném zániku Západu ,“ jak výhradně souvisí s *OilPrice.com*. Minulý týden schválilo irácké ministerstvo ropy Inpex – hlavní ropnou společnost klíčového amerického spojence Japonska – prodej svého 40procentního podílu v regionu bloku 10, který obsahuje obrovský objev Eridu, umožňuje Lukoilu převzít úplnou kontrolu nad celé oblasti bohaté na ropu.

Lukoil držel 60procentní podíl v celém bloku 10, zbytek držela japonská firma. Od března však hledá způsoby, jak vytlačit Inpex z Bloku a s ním i poslední zbytky západního vlivu v oblasti. V březnu irácká státní společnost Dhi Qar Oil Company (DQOC) formálně schválila rozvoj

zásob bloku 10, a to i pro celé pole Eridu. Blok 10 leží na jihovýchodě Iráku, přibližně 120 km západně od klíčové trasy pro vývoz ropy z Basry a jižně od obrovských ropných polí v Nassirya a okolí. Kontrakt na Block 10 udělený společností Lukoil a Inpex v roce 2012 ve čtvrtém licenčním kole Iráku poskytuje relativně vysokou odměnu za barel ve výši 5,99 USD, ačkoli v té době nebylo rozsáhlé pole Eridu objeveno. V roce 2021, po několika předběžných testech, irácké ministerstvo ropy uvedlo, že očekává maximální těžbu minimálně 250 000 barelů denně (bpd) z Eridu do roku 2027. Hlavní zdroje ruského ropného průmyslu, s nimiž mluvil výhradně OilPrice.com. týden, věří, že špičková těžba by mohla běžet alespoň o 100 000 bpd vyšší než předchozí číslo, v závislosti na tom, zda jsou nové odhady rezerv správné, ačkoli vzhledem ke zpožděním ve vývoji od roku 2021 je datum, kdy toho bude dosaženo, nyní ke konci roku 2029 .

Související: Proč ceny benzínu klesají téměř každý rok mezi srpnem a listopadem

V roce 2021 – alespoň předtím, než se USA formálně stáhly z Iráku ukončením své „bojové mise“ na konci prosince – bylo jasné, že Washington věděl, co Rusko a Čína v zemi dlouhodobě chystají a jak USA byl manipulován Irákem. Tehdejší náměstkyně amerického ministra obrany Dana Stroulová ve chvíli nahlédnutí řekla: „Je [...] jasné, že některé země a partneři by chtěli zajistit a otestovat, co víc by mohli získat ze Spojených států. testováním vod hlubší spolupráce s Číňany nebo Rusy, zejména v bezpečnostním a vojenském prostoru. Tento pohled mohl být stejně tak namířen nejen na Irák, ale také na většinu ostatních zemí na Středním východě v té době – především na Saúdskou Arábii a Spojené arabské emiráty. To znamená, že tento hluboký vhled neměl v té chvíli na Washington žádný vliv a nepředstavoval vůbec žádnou překážku pokračující snaze Ruska ani Číny zcela vytlačit USA z Blízkého východu, jak je podrobně analyzováno v mé nové knize o nový řád světového trhu s ropou .

Pro Irák byl konec zřejmý z toho, že Rusko účinně převzalo ropný a plynárenský průmysl v problematické poloautonomní oblasti Kurdistánu na severu země. K tomu došlo v chaosu, který následoval po brutálním potlačení regionu poté, co 93 procent jeho obyvatel v září 2017 hlasovalo pro úplnou nezávislost na Iráku. Ruská kontrola nad iráckým Kurdistánem byla zajištěna prostřednictvím státního zástupce společnosti Rosněft' třemi způsoby: jak je také plně analyzováno v mé nové knize . Následně Rusko zmanipulovalo region do tak toxické patové situace s centrální iráckou vládou v Bagdádu, že poslední fáze plánu na účinné začlenění regionu iráckého Kurdistánu do zbytku Iráku nyní pokračuje na plný plyn. Vzhledem k tomu se Rusko a Čína nyní snaží zajistit si nadvládu nad zbytkem Iráku, přičemž odstranění Inpexu z rozsáhlého pole Eridu je pouze posledním příkladem jejich širší strategie v práci.

Mnohočetné dohody o průzkumu a rozvoji terénu a bezpočet méně profilovaných dohod „pouze smluvních“ s ruskými a čínskými firmami dávají těmto dvěma zemím velký prostor pro jejich využití v tvrdší geopolitické přítomnosti po celé zemi, včetně samotné struktury jeho klíčovou infrastrukturu. Na nedávném zasedání iráckého kabinetu bylo dohodnuto, že země by nyní měla plně podpořit zavádění všech aspektů rozsáhlé „rámcové dohody mezi Irákem a Čínou“ podepsané v prosinci 2021, ale v zásadě byla schválena více než rok předtím. že. Tato dohoda je svým rozsahem a rozsahem velmi podobná všezahrnující „25leté dohodě o komplexní spolupráci mezi Íránem a Čínou“, jak byla poprvé odhalena kdekoli na světě v mém článku na toto téma ze 3. září 2019 a plně prozkoumána v mé nové knize .

Klíčovou součástí obou dohod je, že Čína nejprve odmítne všechny ropné, plynárenské a petrochemické projekty, které přijdou v Iráku po dobu trvání dohody, a že je jí poskytnuta alespoň 30procentní sleva na veškerou ropu, plyn, a petrochemie, kterou nakupuje. Další klíčovou součástí irácko-čínské rámcové dohody je, že Peking smí stavět

továrny po celé zemi, s důsledkem budování podpůrné infrastruktury. To zahrnuje – což je důležité pro její „Iniciativu Pás a stezka“ – železniční spojení, na které dohlíží její vlastní řídicí pracovníci z čínských společností působících v Iráku. Železniční infrastruktura v Iráku bude dokončena poté, co bude dokončena síť v Íránu, a to začalo vážně na konci roku 2020 smlouvou na elektrifikaci hlavní 900 kilometrů dlouhé železnice spojující Teherán s městem Mašhad na severovýchodě země. Jako doplněk k tomu byly zavedeny plány na zřízení vysokorychlostní vlakové linky Teherán-Kúm-Isfahán a na rozšíření této modernizované sítě až na severozápad přes Tabriz. Tabriz – domov několika klíčových lokalit souvisejících s ropou, plynem a petrochemií a výchozí bod plynovodu Tabriz – Ankara – má být otočným bodem 2300 kilometrů dlouhé Nové hedvábné stezky, která spojuje Urumči (hlavní město Číny). západní provincie Sin-ťiang) do Teheránu a po cestě spojí Kazachstán, Kyrgyzstán, Uzbekistán a Turkmenistán, než se poté přes Turecko dostane do Evropy.

Tyto plány se zase propojují s důsledkem plánů Ruska a Číny proměnit celý jihovýchodní region Iráku – který vyvrcholí hlavním centrem vývozu ropy Basra – v region křižovaný Ruskem a Čínou kontrolovanou ropou a plynem. pole a dopravní uzly, jak je také plně analyzují v mé nové knize . Jedním z takových základních kamenů bylo schválení Bagdádu ve výši téměř 1 bilionu IQD (700 milionů USD) na infrastrukturní projekty ve městě Al-Zubair jižně od Basry. Guvernér města v době uzavření dohody, Abbas Al-Saadi, uvedl, že velké zapojení Číny do projektů bylo součástí široce založené dohody „ropa za rekonstrukci a investice“ – součást obecné „ropa za- myšlenku projektů podepsaly Bagdád a Peking v září 2019.

Oznámení Al-Zubair přišlo krátce poté, co Bagdád udělil další významnou zakázku jiné čínské společnosti na vybudování civilního letiště, které nahradí vojenskou základnu v hlavním městě jihu provincie Dhi Qar bohaté na ropu. Oblast Dhi Qar zahrnuje dvě z

potenciálně největších iráckých ropných polí – Gharraf a Nassiriya – a Čína uvedla, že má v úmyslu letiště dokončit do roku 2024. Tento region je také bezprostředně na sever od obrovského ropného pole Eridu a na severozápad od Basry. . Projekt letiště bude zahrnovat výstavbu několika nákladních budov a silnic spojujících letiště s centrem města a samostatně s dalšími klíčovými ropnými oblastmi v jižním Iráku. To zase následovalo po další dohodě, která se bude týkat čínských společností, které vybudují město Al-Sadr, které se nachází poblíž Bagdádu, za cenu mezi 7–8 miliardami USD, rovněž v rámci programu „ropa na obnovu a obnovu“ z roku 2019. dohoda o investici.

Simon Watkins pro Oilprice.com

Další nejlepší čtení z Oilprice.com:

Stáhněte si bezplatnou aplikaci Oilprice ještě dnes

[zpět na domovskou stránku](#)